

דְּזַעֵיר אַנְפִּין והרשעים לחרפות, לפי שמקבלים לאותו גוון אדום שבטל דו"א.
 וְכֵלָא כְּלִיל בְּהוּא טְלָא ושני הגוונים הללו שהם הלבן והאדום כלולים בזה
 הטל, ואז מכוחם יחיו בין הצדיקים ובין הרשעים. הֶרְא הוּא דְכְתִיב וזה מה
 שכתוב פִּי טַל אֲזֵרוֹת טְלָךְ. אֲזֵרוֹת תֵּרִין אורות לשון רבים ומיעוט
 רבים שנים, לרמזו שטל זה כלול משני גוונים וְהוּא טְלָא דְנִטְיָה, נְטִיָּה
 פֶּל יוֹמָא לְחֻקָּא דְתַפּוּחִין, בְּגוֹנֵי חוֹרָא וְסוּפְקָא ואותו הטל
 שיורד ונוטף בתחילה לגולגולת דו"א, נוטף ממנו כל יום לחקל תפוחין שהיא הנוק' דו"א,
 מלכות דאצילות, בשני גוונים לבן ואדום מפני שכבר נראים הגוונים הללו. הָאִי
 גוֹלְגֻלְתָּא, אֲנֵהִיר בְּתֵרֵי גוֹנֵי לְהָאִי סְטָר וְלְהָאִי סְטָר זו
 הגולגולת דו"א שאנחנו עסוקים בה, מאירה מאותו הטל בשני צבעים לבן ואדום, לזה הצד
 שהוא חסד בחינת א"א ולזה הצד שהוא גבורה בחינת ז"א.

הסתכלות ז"א בפני א"א

וּמָהָאִי אֲוִירָא דְכֵיָא [א9] אֶתְפֶּשְׁטוּ אַנְפּוּי לְמָאָה וְחֻמְשִׁין
 רְבּוּא עֲלָמִין וזה האור הטהור שהוא בחינת טיפת החסדים דאבא,

אור הרשב"י

[א9] נביא כאן הקדמה משער א"א פרק י"ג ומשער המצוות פרשת כי תצא "סוד שלוח הקן" (דף ע"ו סוף ע"א) והובאו הדברים ב"פה שעה" וכן בספר "יין הרקח" וז"ל: ז"א מקבל הארה מא"א, ע"י שמסתכל בפני א"א, ותלוי אם מסתכל במצחא דא"א או

מזדווגים זו"ן זיווג שלים פב"פ שוים בקומתם, אבל כאשר מסתכל רק בתרי תפוחין דא"א, אז מזדווגים זו"ן פב"פ, אך קומת הנוק' רק מחוזה דו"א ולמטה, ואז יש לז"א רק ק"ן רבוא נהורין, כי הנוק' עומדת כנגד ב' שלישי ת"ת ונה"י שלו, וכל ספירה

הלימוד היומי

ששורשם בא מחסד דעתיק שנתלבש בז"א, האירו פני ז"א למאה וחמישים רבוא עולמות שהם אורות נעלמים, כי עתה מסתכל ז"א בפנים דא"א ולא במצח דא"א, ולכן מאיר למאה וחמישים רבוא עולמות ופניו מאירים מאלו האורות, אבל כשמסתכל במצחא דא"א אז מאירים פניו מש"ע רבוא נהורין דא"א. **וּבְגִין כִּדְ אֶתְקַרֵי זְעִיר אַנְפִין** ולכן נקרא שמו ז"א כי מאירים בפניו רק ק"ן רבוא נהורין, כי אינו כמו א"א שמאירים בפניו ש"ע רבוא אורות נעלמים. **וּבְשַׁעֲתָא דְאַצְטְרִיךְ, אֶתְפִּשְׁטוּ אַנְפִּי וְאַרְיִכִין בְּהָהוּא זְמָנָא** ובשעה שצריך ז"א לרחם על ישראל כי הוא מנהיג את העולם, אז מתפשטים ומתארכין פניו באותו זמן ויש בהם ש"ע רבוא עלמין כמו א"א. **בְּגִין דְאַשְׁנַח בְּאַנְפִּי דְעֵתִיקָא דְעֵתִיקִין, וְחִיִּים לְעֶלְמָא** לפי שמסתכל ז"א בפניו של עתיקא שהוא א"א, והכוונה כאן בעיקר למצח דא"א כי אם נאמר לפנים בלבד יהיה לו רק ק"ן רבוא נהורין, וע"י האורות הגדולים הללו הוא חס על העולם. **וּמְחָאֵי גּוּלְגֻלְתָּא, נְפִיק חָד עֵיבֵר לְכָל אַנּוּן דְלִתְתָּא** ומזו הגולגולת דז"א, יוצא צד אחד של האורות שמאחורי ראשו, ומאיר לכל אותם שלמטה ממנו עד עולם העשיה, והענין הוא שיורדת מהחיוורתי שאחורי רישא דא"א הארה עד גולגלתא דז"א, ומשם נמשך לכל פרצופי ב"ע עד סוף העשיה. **וַיְהִי בֵּין אֲנִי חוֹרְתָא לְעֵתִיק יוֹמִין, כִּד עָאֲלִין בְּחוֹשְׁבָנָא** (דף קל"ו ע"א) **תְּחֹת שְׂרָבִיטָא** ונותנים כל אותם הפרצופים שכירות ותמורה עבור הארת החיוורתי,

אור הרשב"י

מט"ס התחתונות היא בסוד מ"א אורות, דא"א ולמטה, אינו יכול להסתכל בעצמו ונ"פ מ"א הם קב"ג, וב' שלישי הם כ"ז, הרי ביחד ק"ן. וכיון שזו"א עומד רק מחצי ת"ת הארה מא"א.

הלימוד היומי

והתמורה היא שהם מעלים מ"ן כל פרצוף לפרצוף העליון ממנו, עד שמגיעים למוחא סתימאה דא"א, ומסביר סדר עליית המ"ן כי בתחילה עולה המ"ן ליסוד דנוק' שנקרא חשבון ומספר, ויסוד דנוק' הוא תחת יסוד הזכר הנקרא שרביט, וע"י עליית מ"ן אלו נעשה יחוד זו"ן וְלִקְבֹּל דָּא פִּקְע לְגוּלְגֻלְתָּ לְתַתָּא, פִּד עָאֲלִין בְּחוּשְׁבָנָא ובנגדו נעשה כאן למטה בעוה"ז, שנותנים עם ישראל בקע לגולגולת והיא מצות מחצית השקל כאשר מונים את ישראל, כי אין דבר למטה שאין דוגמתו למעלה. וְהָאֵי פִּקְע, אֲגַר חוּרְתָא אֲשֶׁת־כַּח מִנִּיָּה, לְעֵתִיק יוֹמִין. וזה הבקע מחצית השקל הוא העלאת מ"ן, תמורת שכר הארת החיוורתי שעולה עד פרצוף עתיק יומין עד

מוחא סתימאה דא"א

שלושה חללי גולגלתא דז"א

בַּחֲלָיִי דְגוּלְגֻלְתָּא, תִּלְתַּת חֲלָיִין אֲשֶׁת־כַּחוּ, דִּשְׂרִיָּא מוֹחָא בְּהוּ בחלל הגולגולת של ז"א נמצאים בו שלושה חללים, שבהם שרויים המוחין דחב"ד דז"א, כלומר בכל חלל יש מוח אחד, מה שאין כן בחלל הגולגולת דא"א שיש בו רק חלל אחד ונמצא בו מוח אחד שהוא מוחא סתימאה דא"א. וְקָרוּמָא דְקִיק חֲפִיָּא עֲלֵיהוּ וקרום דק חופה ומכסה לכל מוח ומוח מג' מוחין דחב"ד, וקרום זה הם מוחין דיניקה שנעשים קרומות למוחין דגדלות דז"א והוא כדי לצמצם האור. אֲבַל לָא קָרוּמָא קְשִׁישָׁא סְתִמָּא פְּעֵתִיק יוֹמִין אבל לא קרום קשה חופה עליהם כמו בקרום שבגולגולת דא"א שהוא קרום קשה וחזק החופה על המוחא סתימאה דא"א, ולכן אינה מתפתחת לל"ב שבילין שהם ל"ב נתיבות חכמה. וּבְגִין דָּא הָאֵי מוֹחָא

הלימוד היומי

אֶת־פֶּשֶׁט וְנָהִיר לְתֵלְתֵינִי וְתִרְיִן שְׁבִילִי ובשביל זה שהמוחין דז"א יש להם קרום דק, לכן מוח החכמה דז"א הוא מתפשט לל"ב שבילין ומאיר לתחתונים. **הָדָא הוּא דְכִתְיָב וְנָהֵר יוֹצֵא מֵעֵדָן** וזה מה שכתוב ונהר שהוא אור גדול נהורא רבא, יוצא מעדן ממוח החכמה דז"א נקרא עדן, הרי שמוח החכמה דז"א אינו סתום ויוצאים ממנו אורות. **וְתֵאֵנָּה בְּתֵלַת חֲלָלִין דְּגוּלְגוּלְתָּא מוֹחָא שְׂרִיא** ולמדנו כי בשלושה חללים של הגולגולת מתלבשות בהן ג' מוחין דחב"ד. **מִחֲלָלָא חַד מְתַבְקַע חַד מִבּוּעָא לְאַרְבַּע סְטָרִין** מחלל הראשון שבו מוח חכמה שהוא עצמו כולל ארבעה מוחין דח"ב וח"ג, נבקע הקרום ומתפשט למבוע לארבעה צדדים, כלומר לארבע בחינות הנ"ל דח"ב וח"ג, ונודע כי החכמה היא מ' דצלם שכולל ד' מוחין שכל אחד כלול מעשר הרי ארבעים. **וְנִפְיֵק מִהֶהוּא מוֹחָא דְשְׂרִיא בְּהַאי חֲלָלָא, תֵּלְתֵינִי וְתִרְיִן שְׁבִילִין רוּחִין דְּחִכְמָתָא.** ויוצאים מאותו מוח חכמה ששורה ויושב בחלל הזה, ל"ב שבילין שהם ל"ב אורות של רוח החכמה, והענין הוא כי המוחין דז"א נחלקים לצל"ם, כי החכמה נחלקת לחו"ב וח"ג כל אחד כלול מעשר הרי מ', ל' היא הבינה הכוללת בתוכה גם חסדים וגבורות כל אחד כלול מעשר הרי שלושים, צ' הוא הדעת שמתפשט בכל גוף דז"א, והז"א הוא ט' ספירות כל אחד כלול מעשר הרי תשעים, והנה החכמה כוללת כל השמונה ספירות שהם בינה חג"ת נהי"ם שתחתיה וכל אחת מהשמונה כלולה ג"כ מחו"ב וח"ג וד' פעמים ח' הם ל"ב נתיבות חכמה